

PROTAGONIȘTII campionatelor republicane de box cu cucuruz!

În sfârșit, a sosit „sorocul” evenimentului pugilistic mult așteptat! Milne seară, la ora 19, primele perechi de participanți vor sui treptele celor două ringuri instalate în incinta sălii Floreasca, deschizând seria întrecerilor pentru campionatele republicane individuale de box. Cum programul primei reuniuni nu ne este încă cunoscut, tragerea la sorți având loc de-abia astăzi seară, avancronica noastră nu-și află rostul. Să lăsăm mai bine să ne vorbească „protagoniștii” competiției: boxeri, antrenori, arbitri...

MARCU SPĂKOV, antrenor:

„În septembrie, anul trecut, băieții mei de la C.C.A. au cucerit 5 titluri de campioni, iar dinamoviștii numai două. În campionatul pe echipe, Dinamo ne-a luat-o însă înainte cu o... jumătate de roată. Bunul meu prieten, C. Nour, antrenorul dinamoviștilor, mi-a spus atunci triumfător: „Marcul, află că orice vulpe își lasă blana la blănar!” N-am avut încotro și a blănat!... înghit. Acum, la aceste campionate, vreau să-i arăt lui Nour că uneori există și vulpi care... își iau blana înapoi! Serios vorbind, doresc ca băieții mei să repete „figura” de anul trecut, lucru pentru care ne-am pregătit mai bine ca oricând. Și mai am o dorință: arbitrajele și deciziile să fie bune, să nu strice frumusețea luptei din ring...”

CONSTANTIN NOUR, antrenor:

„Am auzit despre declarația lui Spăkov și... sunt gata să primesc provocarea la întrecere. Sper ca disputa dintre boxerii noștri, pe care o doresc de înaltă factură tehnică și într-un spirit de deplină sportivitate, să întregască succesul actualelor campionate. Avem un lot puternic, bine pus la punct și verificat în cele două întâlniri de la Zagreb și Niș. „Pretenții” avem la mai toate categoriile, dar parcă mai mult ne... spun categoriile grea, semi-mijlocie și cocoși!”

DANILA DONE, boxer, fost campion: „Nu exagerez cu nimic dacă afirm că la categoria mea se va da bătălia cea mai aprigă. Fiat Romano, Trancă, Mi-clăuș, Biedl emit justificabile pretenții la titlu. Mă voi strădui să-mi apăr cât mai bine șansele. M-am antrenat serios și am căutat tacticile cele mai nimerite pentru „contracurarea” adversarilor. Despre colegii mei de sală? Rizea, Dinu Eugen și Călușaru sunt în formă și vor avea, fără îndoială, un cuvânt de spus!”

LUCIAN POPESCU, antrenor:

„Tineretul — iată marea speranță a acestor campionate! În alte sporturi, la fotbal, atletism, natație, tinerii au arătat ce pot. Este acum rândul boxului. Un sfat cred că va folosi tinerilor boxeri: nu vă temeți de faima adversarilor mai „bătrâni”!

Eu aveam doar 17 ani când i-am „smuls” lui Kid Oliva titlul european. Da! Folositi cu pricepere, avantajul tinereții; e irezistibil!”

LUCA ROMANO, boxer:

„Am împlinit de curând 31 de ani și mă pregătesc să abandonez boxul. Campionatele acestea sînt competiția de „radio”. De ani de zile încerc să cuceresc titlul de campion. Anul trecut am fost aproape de fintă. Poate că voi reuși acum. Dacă nu, sarcina îi va reveni, desigur, după un timp, fiului meu, Alexandru Romano, actualmente în vîrstă de... un an și 3 luni! Oricum, campionatele îmi dau emoții... duble: nu uitați că va trebui să boxez și să mă ocup și de băieții pe care îi antrenez!”

MIHAI GHINESCU, arbitru-judecător:

„Campionatele sînt o „piatră de încercare” și pentru arbitrii-judecători. De aceea socotesc necesare cîteva... auto-recomandări: 1. Să fim atenți la toate fazele pentru a nu fi prinși „pe picior greșit”; 2. Să intervenim numai atunci cînd e cazul, astfel ca

toate cele 9 minute de luptă să fie folosite la maximum; 3. Să nu avantajăm pe unul sau altul din boxeri din cauza „numelui”; 4. Să recitim puțin (sau chiar mai mult...) regulamentul înainte începerii competiției. Și încă ceva: publicul să aprecieze cum se cuvine eforturile arbitrilor care, vă asigur, doresc să se comporte la înălțime.”

ION POPA, antrenor:

„Orice pronostic mi se pare hazardat. Mulți dintre frunțași n-au mai boxat, alții n-au arătat o formă prea bună la ultimele „iesiri”, iar competiția va fi foarte dificilă prin caracteristica ei de... maraton pugilistic. De un lucru sînt însă sigur: asaltul tineretului va fi mai puternic ca în trecut. Personal, am mare încredere în posibilitățile „speranțelor”. Citez cîteva nume care vor face „zile grele” consacraților: L. Ambruș, Șt. Văcaru, C. Gheorghiu, Puiu Nicolae, M. Trancă, V. Czegeli, M. Biedl. De ajuns, nu?”

GHEȚU VELICU, boxer, fost campion:

„S-a vorbit mult despre un Ghețu Velicu dezordonat, lovind la întâmplare și, adeseori, nereglementar. Criticile au fost îndreptățite. Vreau să vă arăt acum că poate exista și un altfel de Ghețu Velicu. Un Ghețu Velicu care boxează corect și care nu se bazează numai pe forță. Întîlnirea mea cu Negrea (dacă sorții nu vor fi împotriva) va fi un bun spectacol pugilistic. Am încredere în puterile mele și în antrenorul Nour și vreau să arăt ce sînt în stare!”

Caricaturi: MATTY

Între două concursuri de tir trăgătorii au realizat un evident progres

Întrecerile de tir desfășurate timp de 3 zile pe poligonul Tunari, în cadrul „Cupei Victoria”, organizată de Casa Centrală a Armatei, au scos în evidență progresul realizat de frunțașii tirului nostru în intervalul dintre ultimul concurs („Cupa Dinamo”) și această competiție. Saltul calitativ este cu atât mai promițător cu cît trăgătorii frunțași și-au schimbat armele de concurs în ultima vreme. Ei au și început — de altfel — să se acomodeze cu noile materiale cu excepția maestrului sportului C. Antonescu care la poziția culcat a obținut cu noua armă doar 390 p. În proba de 60 focuri, poziția culcat însă revenind la vechea armă, el a realizat o performanță meritorie: 596 p. Deși rezultatul realizat de C. Antonescu în proba de 60 focuri ne-a bucurat, indicîndu-ne că acest trăgător a rămas același component de nădejde al reprezentativei țării, totuși soluția adoptată de el prin schimbarea armei în timpul concursului o considerăm greșită. După părerea noastră C. Antonescu trebuie să se hotărască în mod definitiv asupra materialului cel va folosi: ori va persevera în a se acomoda cu noua armă (așa cum procedează aproape toți ceilalți trăgători frunțași) ori va reveni la arma cu care a obținut atîtea succese în anul trecut. Lipsa lui de hotărîre nu poate decît să-i dăuneze.

Așa cum notam mai sus, perioada dintre cele două mari concursuri a fost bine folosită de majoritatea trăgătorilor, ei reușind de această dată să obțină rezultate valoroase. De pildă, la „Cupa Dinamo” ca și la „Cupa Victoriei” locul I la proba de 3x40 armă liberă masculin a fost cucerit de același trăgător: H. Herșcovici. Dar în timp ce la prima competiție el a realizat 1.159 p. la „Cupa Victoriei” a egalat recordul republican cu 1.168 p. În continuare remarcăm și rezultatele obținute de I. Sirbu 1.162 p., N. Cojocaru 1.149 p. (cu 7 p. mai mult decît în primul concurs), Teodor Ciulu 1.142 p. (cu 43 p. mai bine decît în „Cupa Dinamo”), Valentin Enea 1.141 p. (la concursul trecut realizase 1.111 p.), etc. La pistol viteză suma primelor 4 performanțe — realizate de Ștefan Petrescu 60/577, Marin Dochiliță 60/577, Z. Deak 60/575 și Gh. Li-chiardopol 60/571 este de 240/2300 p. (la ultimul concurs 240/2.293 p.), iar media este de 60/575 ceea ce reprezintă un progres remarcabil (reamintim că la Campionatele Europene de Tir echipa noastră a ocupat locul IV cu 239/2.280 p.). Aceste comparații sînt suficiente de bine în evidență faptul că în general rezultatele trăgătorilor frunțași se apropie din ce în ce mai mult de valoarea reală a tirului din țara noastră.

H. Herșcovici (Dinamo)

La pistol precizie, așa cum remarcăm în cronica noastră de sim-bătă, maestrul sportului Iulius Pieptea a realizat un rezultat mai slab decît cel de la „Cupa Dinamo”. Acest lucru trebuie să-i dea de gînd în sensul că se impune ca Pieptea să renunțe la „teoriile” privind linia ascendentă a rezultatelor și să lucreze, în schimb, cu mai multă atenție pentru îmbunătățirea acestora.

Trebuie să notăm, desigur cu părere de rău, și cîteva aspecte negative petrecute la acest concurs. Astfel, maestra sportului Marieta Ju-verdeanu, deși știa perfect (ca de altfel și delegatul asociației Flacăra) că nu poate lua parte, în același concurs, la probele masculine și la cele feminine, după ce a terminat cu un rezultat modest proba de 3x40 focuri masculin (1.140 p.) a cerut cu insistență arbitrilor concursului să fie lăsată să concureze și la proba feminină. Atitudinea ei, contravine regulamentului, și indică o notă de vedetism.

Desfășurarea concursului a dovedit încă odată necesitatea pregătirii unui corp special de minutori de ținte, semnalizatori și observatori. Aceasta pentru a se evita situația existentă cînd la fiecare concurs se aduc oameni nepricepuți care, în loc să-i ajute pe concurenți, îi încurcă, făcîndu-i uneori să greșească (o astfel de greșeală se reflectă în performanțe).

În încheiere felicităm pe organizatorii celor două competiții: „Cupa Dinamo” (asociația Dinamo) și „Cupa Victoriei” (Casa Centrală a Armatei), care au făcut tot ce le-a fost posibil pentru crearea celor mai bune condiții de concurs.

H. NAUM

Mai multă exigență față de întrecerile campionatului republican de atletism pe echipe

Atunci cînd începe o competiție mai ales una care durează un timp îndelungat, fiecare din cei ce urmează să participe își face din timp tot felul de planuri, își ia măsuri de ordin gospodăresc-administrativ, într-un cuvînt, se pregătește cît mai bine pentru a putea face față cu succes întrecerilor. Din acest punct de vedere, desigur, nici cel de al treilea campionat republican de atletism pe echipe, nu a făcut excepție de la regula generală. Cu experiența acumulată la edițiile precedente, cele două echipe participante s-au îngrijit, într-o măsură mai mare sau mai mică, de formarea lotului de atleți, de pregătirea unui echipament uniform și, în general, de asigurarea tuturor celor necesare întrecerilor. Este, desigur, explicabil acest interes dacă ținem seamă că prin durată întrecerilor, care încep primăvara și se termină tîrziu în toamnă, campionatul republican de atletism pe echipe reprezintă în fond adevărata „sîră a spinării” pe care se bazează și de care se leagă toate celelalte competiții interne din țara noastră. O competiție viabilă, în adevăratul înțeles al cuvîntului, pentru activitatea athletică din țara noastră. În acest sens, cele mai multe dintre asociațiile sportive cu echipe angrenate în întrecere s-au străduit să facă ceva, să înlăture chiar de la început unele deficiențe semnalate în trecut, să troacă peste formalismul care a caracterizat munca lor în anumite ocazii în decursul celor două ediții precedente (înscrieri „pro forma” la probe, programarea unor atleți la alte

probe decît cele obișnuite lor, ne introducerea cu curaj a elementelor tîngere, etc.). Din păcate însă, trebuie să spunem și cu acest prilej că nici acum nu s-a făcut tot ceea ce se putea face și regretăm că aceste comentarii care însoțesc chiar prima etapă a campionatului pe 1956, nu pot cuprinde mai multe fapte și elemente demne de a fi evidențiate. Și acum să le enumerăm pe rînd: 1. Echipete participante nu au prezentat formații complete, ci cu multe „găuri” și improvizatii de moment (asociația Metalul, de pildă, nu a aliniat pe nici unul dintre atleții colectivului

său din Reșița; asociația Constructorul nu a prezentat nici un singur mîrșăluitor; C.C.A. a făcut și de data aceasta „tradiționalele” sale înscrieri formale de concurenți care au luat startul numai pentru a nu li se scădea cele 5 puncte, și, bineînțeles, au abandonat imediat, etc.); 2. Nu toate echipele au concurat în echipament uniform, așa cum cere regulamentul campionatului și cu numere vizibile pe pieptul și pe spatele concurenților. În această privință merită a fi subliniat modul îngrijit în care au fost echipele atleții dinamoviști; 3. Dacă vîntul nu a

putut fi „strunît” de organizatori, în schimb sîntem convinși că se putea face mult mai mult pentru amenajarea pistei de alergare și a locurilor de elan la sărituri. Pista stadionului Republicii, pentru care toți oaspeții străini au avut numai cuvinte de laudă, a fost de data aceasta lipsită de calitățile pe care i le cunoașteam. A fost grea, prea puțin elastică (aici e de vină și ploaia căzută în zilele dinaintea concursului) și foarte puțin rezistentă (la prăjină și la lungime, după zecile de încercări ale atleților participanți, devenise o adevărată arătură...); 4. Chiar în aceste condiții multe din rezultatele înregistrate au depășit serios valoarea celor înregistrate anul trecut și acum doi ani, în cadrul primei etape.

Am relevat aici numai cîteva aspecte ale desfășurării întrecerilor de sim-bătă și duminică. Nu avem nici un moment intenția să căutăm cu tot dinadinsul nod în papură acestor întreceri, dar trebuie să o spunem deschis: după doi ani de întrecere fiecare dintre cei angrenați în acest campionat — ca participant activ (antrenor, arbitru, conducător de echipă, etc.) — ca și cei care răspund de desfășurarea concursului, trebuie să fie, în orice caz, cu mult mai exigenți față de ceilalți și în primul rînd față de ei înșiși. Iată de ce credem că este absolut necesară o serioasă analiză a felului în care a debutat competiția în acest an și să se ia de urgență măsurile ce se impun chiar în aceste două săptămîni care de-part etapa I de etapa a II-a.

Sosirea în cursa de 800 m. femei în care au fost înregistrate cîteva rezultate bune. Învîingătoarea, Eli Sabeta Buda a realizat 2:16,5, iar următoarele, Florica Dumitru, Ma rîis Căluș și Irina Zegreanu 2:17,0 (Foto: R. VILARA)